

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, έχει την έννοια ότι συνιστά «υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας», κατά τις διατάξεις αυτές, υπηρεσία διαμεσολάβησης η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί, για την οποία ο πάροχος της εν λόγω υπηρεσίας έχει συνάψει προς τούτο συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με τους οδηγούς αυτούς έναντι καταβολής μηνιαίας συνδρομής, αλλά δεν τους διαβιβάζει τα αιτήματα των πελατών, δεν καθορίζει το κόμιστρο ούτε το εισπράττει από τα άτομα αυτά, τα οποία το καταβάλλουν απευθείας στον οδηγό ταξί, ούτε ασκεί έλεγχο ως προς την ποιότητα των οχημάτων και των οδηγών τους ή ως προς τη συμπεριφορά των τελευταίων.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 2015/1535 έχει την έννοια ότι δεν συνιστά «τεχνικό κανόνα», κατά τη διάταξη αυτή, ρύθμιση τοπικής αρχής που εξαρτά την παροχή υπηρεσίας διαμεσολάβησης, η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί και εμπίπτει στον χαρακτηρισμό της «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2015/1535, από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας στην οποία ήδη υπάγονται οι λοιποί πάροχοι υπηρεσιών κρατήσεων ταξί.
- 3) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 2000/31, καθώς και το άρθρο 16 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχουν την έννοια ότι δεν εφαρμόζονται σε διαφορά της οποίας όλα τα κρίσιμα στοιχεία περιορίζονται στο εσωτερικό ενός και μόνον κράτους μέλους.

Το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/31 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά την παροχή υπηρεσίας διαμεσολάβησης, η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί και εμπίπτει στον χαρακτηρισμό της «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/31, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2015/1535, από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας στην οποία ήδη υπάγονται οι λοιποί πάροχοι υπηρεσιών κρατήσεων ταξί.

Τα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2006/123 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά την παροχή υπηρεσίας διαμεσολάβησης, η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί, από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας για την άσκηση της δραστηριότητάς τους, όταν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας αυτής δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στα εν λόγω άρθρα, καθόσον επιβάλλουν, μεταξύ άλλων, ακατάλληλες για την οικεία υπηρεσία τεχνικές απαιτήσεις, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει

(¹) ΕΕ C 164 της 13.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Hedy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-72/19 P και C-145/19 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσως – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο – Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Διατήρηση των ονομάτων των αναρρεσειόντων στον κατάλογο – Απόφαση αρχής τρίτου κράτους – Υποχρέωση του Συμβουλίου να εξακριβώσει ότι η απόφαση αυτή ελήφθη υπό συνθήκες σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2021/C 35/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-72/19 P)

Αναρρεσιόντες: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Hedy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (εκπρόσωποι: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, και G. Martin, C. Enderby Smith και F. Holmley, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Kneale και V. Piessevaux, στη συνέχεια A. Αντωνιάδης και V. Piessevaux)

(Υπόθεση C-145/19 P)

Ανααιρεσίοντες: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, ιδίω ονόματι καθώς και στο όνομα των Suzanne Saleh Thabet και Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, κληρονόμοι και οι τρεις του Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (εκπρόσωποι: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith και F. Holmey, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Kneale και V. Piessevaux, στη συνέχεια M. Μπαλτά και V. Piessevaux)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Νοεμβρίου 2018, Saleh Thabet κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-274/16 και T-275/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:826), καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε με αυτήν τις προσφυγές με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2016/411 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, και της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2017/496 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο.
- 2) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Δεκεμβρίου 2018, Mubarak κατά Συμβουλίου (T-358/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:905).
- 3) Ακυρώνει τις αποφάσεις 2016/411 και 2017/496, καθόσον αυτές αφορούν την Suzanne Saleh Thabet, τους Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak και Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, καθώς και τις Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh και Khadiga Mahmoud El Gammal.
- 4) Ακυρώνει την απόφαση 2017/496, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/491 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 270/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/466 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/465 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 270/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.
- 5) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα τόσο των δικών σε πρώτο βαθμό όσο και των κατ' αναίρεση δικών.

(¹) ΕΕ C 155 της 6.5.2019.
ΕΕ C 148 της 29.4.2019.